Venezzia

de Simona Şerban

Trial indoor în Barul Video Diva pe Via San Zanobi, a treia stradă paralelă cu Piazza San Marco. Am ales acest bar în apropiere de Hotel Le Due Fontane unde am o cameră închiriată permanent.

Nu se ştie niciodată. Intru în bar. Seara încălzită de muzică house. Făclii de recuzită pe pereţi. Fete frumoase îmbrăcate în negru vopsindu-şi părul de faţă cu clienţii străini. Cocktail-urile “Coconuts kiss” ne surîd complice.

În timpul acesta, D. ne vorbeşte despre case. Oare vor veni fetele la el acasă, în Via Ricasoli? Casa aparţinând unei ambasade arabe a fost cucerită după un lung meci cu justiţia. Timp în care s-a simţit frustrat . Că a umblat cu o singură fată. Modestă. Cu o singură maşină. Modestă. Cu o singură motocicletă.

Cuvintele nu sunt de ajuns să explice faptul că el s-a retras din viaţa publică pentru a cuceri acest proces kafkian. Logodna s-a rupt din cauza insuficienţei condiţiilor pentru desfăşurarea activitătii sexuale. Intr-o casă suprapopulată. 3 oameni plasaţi pe două etaje în 6 camere stil burghez. Logodna s-a rupt şi pentru că această relaţie nu-şi mai putea oferi nimic spectaculos. Plictiseala rutinei. Weekenduri ciudat împodobite cu drumuri la Villa di Castello. Dar nici casa de vacanţă nu mai oferea confortul sexual al noutăţii.

Drumurile cu motocicleta. Costumul aferent din piele mulată pe picior nu mai producea ejacularea primordială. La terasa din localitate. Casca nouă albastră aşezată pe masă alături de paharul cu suc natural din fructe nu suplinea un buchet de flori pe care-l ofereai la începuturi, nici sărutările furate, nici tandreţea pe care-o considerai perimată. Atracţia sexuală ai înlocuit-o cu creşterea nivelului adrenalinei în sânge la luarea curbei cu viteză de 150 km/h. Chiar şi casa ta de vacanţă şi-a pierdut frumuseţea virginităţii. Dificultatea zonelor depinde de feelingul fiecăruia. In curbele periculoase de la Monte alle Croce au apărut alte case noi. Tentaţiile unor presupuse fete frumoase care te aşteaptă după ferestrele cu termopan şi jaluzele din aluminiu au brodat distrugerea

logodnei.

Nehotărârea ta. Serile triste în baruri provinciale fără consum de alcool şi nicotină ţinându-te în afara cercului. De altfel, cercul tău se reduce permanent. Cei câţiva prieteni, foşti colegi de facultate alegând calea exilului intelectual, nemaifiind mulţumiţi cu câştigurile locale, cu casele, maşinile şi femeile locale.

Ceilalţi rămaşi şi căsătoriţi se înstrăinează şi ei prin prisma programului făcut în comun cu partenerii de viaţă. Egoism curat, gândeşti. Cu toate acestea îi invidiezi. Pentru liniştea unui cămin cu flori îngrijite de mâna unei femei. Compatibilă cu tine. Atunci ai renunţat la tot în favoarea tandreţei unui nou început.

Intâlniri furate, parcuri pe care le uitase sau îi păreau plictisitoare. Băncile pline de fantezii. Renunţarea la liniştea care o definise prea mulţi ani. Schimbarea.

Poate un pahar cu vin bun în locul sucurilor impuse. Poate o haină sexi în locul celor obişnuite. Poate o culoare care avantajează în locul celor obişnuite. Poate o tunsoare sexi în locul celei obişnuite. Tu nu ştii, de fapt. Pe tine te ţine departe.

Nu ţi-a mai rămas decât să-ţi imaginezi dunga ciorapului pe care atlcineva o mângâie, părul ei mirosind frumos în care altcineva, la culcare îşi cufundă faţa, spunându-i noapte bună.

După ce citeşti toate acestea te revolţi şi mă întrebi de ce am folosit experienţa ta pentru poezie. Şi dacă nu este numai a ta?

Relaxează-te!

Alergarea continuă dupa o nouă aventură.

Fără calitate. Fără profunzime.

Nu duce nicăieri. Pierzi energie.

După ce părăsim Barul Video Diva ne îndreptăm spre Discoteca Yab Yum pe Via San Zenobi la no.14 aproape de Palazzo Strozzi. O seară obişnuită de discotecă.

La trialul indoor foloseşti aceeaşi tehnică, acelaşi costum, căşti şi mănuşi.

Trialurile sunt mereu o provocare. Trebuie să te încadrezi temporar, altfel eşti depunctat.

Repeţi ca gimnaştii aceleaşi mişcări. Exerciţii la sala de body building 2 ore pe

zi.

Obstacolele înalte sunt cele mai dificile. Construiesc trasee complicate cu multe planuri înclinate unde greu este să frânezi.

De aici, trialul exterior prin Piazza San Trinita, podul cu acelaşi nume, pe alte străduţe, înapoi pe Ponte Vecchio , cu sau fără prada de noapte.

Îmi place camera de hotel contruită neoclasic şi completată cu confortul modern, mobiler tapisat în verde.

Aprind lumina şi apoi o sting foarte repede.

Niciodată nu îmi planific traseul dinainte.

text de Simona Şerban